

кога не можяхъ да вдигнатъ връхъ надъ старый классический народъ, зашто въ такыва обстоятелства каквина-та на народа още по' силно дѣйствува, нежели четъ-тъ. Просвѣщеніе-то, искусства-та и образованность-та на Гръци-ты бяхъ тья орждія, съ които той народъ силно дѣйствоваше на отдаленный Римъ дору и въ время-то на най голѣмо-то му испадванье, и не единъ проицателенъ Римлянинъ повтаряше тья думы: Victorem Romam victa Graecia superavit, сир. Побѣдена-та Гръція надмина побѣдителя Римъ.

Естественно е, че тья исты-ты орждія още по' силно можяхъ да дѣйствовать въ тѣхъ Грько-Славянскѣ Имперіѣхъ. Мѣсто-то на мрътвый Латинский языкъ, който едвамъ ся удръжяваше въ сѣдилища-та и скоро съ всѣмъ исгасиѣ, трѣбваше да зафана Грьцкый: 1-о зарадъ правдинѣ-тѣ на классическѣ-тѣ му ветхость и на образованность-тѣ му. 2-о Зачто-то Славянска-га писменность, ако и да е смѣствовала тогава, трѣбваше да даде мѣсто на Грьцкѣ-тѣ за едик само политическѣ десниѣ; сир' между разноплеменны-ты жители на Вѣсточнѣ Имперіѣхъ трѣбваше да има языкъ срѣденъ и общъ, на който можяше да врьши своѣ-тѣ работѣ, на примѣръ Славянинъ-тъ, трговецъ-тъ Фессалонитский съ Копта Александрийский, или Варнанецъ-тъ съ Грузинеца или Армянеца.

И така това достоинство не можяше да има другъ языкъ, освянь само Грьцкый, като най достоинъ за тѣхъ общность и за това повече, че столица-та на Имперіѣхъ-тѣ и най ближнеты до неѣхъ области бяхъ населены повече-то съ Гръци, а съ другоплеменници бяхъ населени повече отдалеченны-ты провинци на Господарство-то.

Нѣ ако и да стана Грьцкый языкъ пръвъ въ Имперіѣхъ-тѣ, обаче и друзи-ти языци си останахъ пакъ въ употрѣбленіе и имахъ своѣ-тѣ писменность, както ѣхъ имахъ: Копти-ти въ Африкѣ, Еврей-ти, Сирийци-ти, Армяне-ти, Грузинци-ти въ Азіѣ; ами въ Европѣ? Славяне-ти. Ето слово, което ще приведе въ жалость сръдце-то на всякый Русский, и всякый ще ся съгласи, че книга-та: За начало-то, врьвежа и успѣхы-ты на Славянскѣ-тѣ писменность весма е достойна за любопытство; нѣ не щяше да е тука мѣсто-то и'.